

Hagar Peeters

Wasdom

Gedichten

2011

DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

Ode aan de scholier

Scholier met je grasgroene stem,
ik loof niet je onvolkomen pronkspraak,
niet je taal die flirt met de taal van je straat,
met de merktekens van je tijd,
ik roem je hunker naar beraamde alwetendheid.

Je bent een proefondervindelijke ziel, je leeft op glad terrein.
Je betreedt tastend je weg, nog niet sleets van je ervaring,
je vindingrijkheid loopt tot waar je vingertoppen reiken,
aan het vel papier geniet je van het motet van je brein.

De wereld bestaat uit raadsels en onzekerheid,
bij de eerste aanvaring uit angst door anderen overstemd,
maar sterren die havens voor het oog verbergen
lichten op om jou alleen de weg te wijzen.

De stroom van de tijd brengt je in generaties voort
die gangen en trappen en aula's bestormen.
Geduldig vind je nog een onderkomen
in het universum van klaslokalen en globes.

Je pakt je pen op, met een beving van je hand
en wilt het antwoord vangen dat ruist achter je oren,
het heldere inzicht dat komt als je er niet op bent voorbereid
nadat de bedrieglijke aarzeling is verstorven.

Je wilt de rekensom in het schoolbord gekerfd
die niet gaat staan naar smaak of willekeur, die niet sterft
achter een rookscherf van symbolen
en zonder haperingen sprankelend als water.

Je waagt de sprong die de zwaartekracht havent,
je hand de valkuil van een fout, je geest de chaos een wapen,
en al dos je je uit als voor een bal,
onder al je maskerades en schuchtere gestalten
ben je onmiskkenbaar al jezelf.

Scholier met je grasgroene stem,
er hoeft maar een briesje op te steken of je valt stil
maar niet echt; je smeedt je wil.